

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/608/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216026
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612216026.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/152/2012-39 z 30. 07. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol. Žalobcov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti žalobcu nepovažoval za dôvodnú, podanie ústavnej sťažnosti žalobcu nepreukázal. O tom, či je a ktorý sudca Okresného súdu Lučenec vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s. r. o., Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vyriešil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený. Sudkyňa JUDr. Andrea Gabrielová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí 17C/152/2012, 17C/158/2012, 17C/161/2012, 17C/163/2012, 17C/165/2012, 17C/168/2012, 17C/171/2012, 17C/172/2012, ktoré boli uznesením Okresného súdu Lučenec spojené na spoločné konanie.

Súd nesúhlasil s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu. Otázka, či je sudca vylúčený, je otázkou procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu. Teda nejde o prejudiciálnu otázku vo vzťahu k prejednávanej veci.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvod na prerušenie konania žalobca súdu preukázal. Už 26. 07. 2013 doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Žalobca už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného.

Sudca Okresného súdu Lučenec má pomer k veci. Takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranné a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhľadom na to, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená žalobcovi škoda. Žalobca s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu žalovaným podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Lučenec nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí žalobca ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Na č. I. 31-37 spisu je žurnalizovaná kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej žalobca tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/551/2012 zo 16. 10. 2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd dospel k správne názoru, že nebolo preukázané vedenie takého konania, ktoré by podľa názoru súdu rozhodujúceho o návrhu na prerušenie konania mohlo podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a nemajetkovej ujmy.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 17C/152/2012-23 zo 06. 06. 2013 Okresný súd Lučenec rozhodol, že právne veci vedené Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 17C/152/2012, 17C/158/2012, 17C/161/2012, 17C/163/2012, 17C/165/2012, 17C/168/2012, 17C/171/2012 a 17C/172/2012 spája na spoločné konanie, ktoré budú ďalej prejednávané pod sp. zn. 17C/152/2012.

O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie:

- v konaní 17C/152/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/517/2012 zo 16. 10. 2012
- v konaní 17C/158/2012 uznesením č. k. 13NcC/453/2012-8 zo 16. 10. 2012
- v konaní 17C/161/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/458/2012 zo 16. 10. 2012
- v konaní 17C/163/2012 uznesením č. k. 17NcC/450/2012-10 z 18. 10. 2012
- v konaní 17C/165/2012 uznesením č. k. 17NcC/450/2012-10 z 18. 10. 2012
- v konaní 17C/168/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/262/2012 z 10. 10. 2012
- v konaní 17C/171/2012 uznesením č. k. 13NcC/450/2012-16 zo 16. 10. 2012
- v konaní 17C/172/2012 uznesením č. k. 17NcC/450/2012-10 z 18. 10. 2012.

Sťažnosť žalobcu adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/551/2012, takého uznesenia, ktoré ani Krajským súdom v Banskej Bystrici vydané nebolo. I keby žalobca správne označil rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým tento rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených žalobcom, nebol by podľa názoru

odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyvlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/517/2012, 13NcC/453/2012, 14NcC/458/2012, 17NcC/450/2012, 43NcC/262/2012 a 13NcC/450/2012 predchádzajú rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje, preto sa Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach s iným právnym názorom v rovnakej veci vysporiadať nemohol.

Žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.